

Fråga till kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick

Bland Sveriges räddningstjänstpersonal i beredskap (RiB), eller deltidsbrandmän som de kallades förr, råder stort missnöjde sedan SKL, Vision, Kommunal och Brandmännens Riksförbund slöt avtalet RiB 17. Många RiB uppfattar att villkoren kraftigt försämrats i och med det nya avtalet och runt om i landet har många sagt upp sig eller överväger att göra det.

I Sverige har vi en unik modell där arbetsmarknadens parter förhandlar sina avtal utan politikens inblandning, och det ska naturligtvis respekteras. Jag vill därför inte gå in i hur förhandlingarna har skötts och varför avtalet nu ser ut som det gör. Samtidigt är det dock vår roll som politiker att bedöma vilka konsekvenser det tecknade avtalet kan leda till för vår kommun och våra invånare.

Som kommun behöver vi vara säkra på att vi har ett fungerande brandförsvaret, där kompetensförsörjningen, som är ett ansvar som åligger oss, tillgodoses för att säkerställa tillräcklig kompetens hos de medarbetare som arbetar med samhällsservice.

RiB har som uppgift att rädda liv och egendom, men bidrar också till en levande landsbygd. RiB ökar tryggheten och säkerheten för boenden på landsbygden, vilket vi måste värna. Beredskap måste vara en självklarhet på landsbygden precis som det är i städer. Att kunna kombinera ett deltids- eller heltidsjobb med att vara RiB ökar för många också viljan att bo kvar på landsbygden.

De ungefär 10 000 RiB i Sverige utgör stommen i räddningstjänsten och bedriver verksamhet i en fungerande organisation. Det är oftast RiB som är först ut på ett larm och på många håll har de inte ens täckning från en heltidsstation utan från en annan deltidsstation. RiB gör helt enkelt samma jobb som de brandmän som arbetar heltid. Att ha rimliga arbetsvillkor och ersättning som RiB är nödvändigt.

Det går inte att överdriva betydelsen av ha RiB på vår landsbygd. Att utbilda nya en deltidsbrandman kostar mellan 140 000 och 180 000 kronor, något vi måste beakta när vi i Uppsala ska implementera det nya avtalet. Vi får inte bli dumsnåla och blunda för faktiska konsekvenser av det nya avtalet. Att ersätta RiB som säger upp sig innebär en kostnad i form av att utbilda nya, som först ska rekryteras, samtidigt som vi går miste om värdefull kunskap och erfarenhet.

Eftersom kommunstyrelsen är arbetsgivarnämnd och därmed ansvarig för alla anställningar i kommunen vill jag fråga kommunstyrelsens ordförande följande:

Vilka åtgärder avser Uppsala att vidta för att behålla de RiB som idag verkar inom räddningstjänsten?

Vilka åtgärder avser Uppsala vidta för att på kort sikt säkra tillgången till räddningstjänst för medborgare på landsbygden?

Hur avser Uppsala påverka genom SKL för att säkra att räddningstjänsten på landsbygden kan fortsätta fungera utan konflikter?

Finns det möjlighet för Uppsala att komplettera det centrala avtalet för att minska missnöjet bland RiB och därmed minska risken för uppsägningar och behovet av att behöva lägga hundratusentals kronor på att rekrytera och utbilda nya RiB?

Mohamad Hassan (L)